

DEPARTE... DEPARTE... UNDE SE LĂSA CERUL PE PĂMÂNT ȘI STELELE STĂTEAU DE VORBĂ CU FLORILE, ACOLO ERA ÎMPĂRĂȚIA ZÂNEI ZORILOR. PETRU A DESCĂLECAT, ȘI-A LĂSAT MURGUL SĂ PASCĂ IARBA PLINĂ DE ROUĂ, APOI A SCOS FLUIERUL ȘI A ÎNCEPUT SĂ CÂNTE DIN EL. TOATE LE-A FĂCUT PRECUM A ZIS SFÂNTA VINERI! MERGÂND AȘA SINGUR, A DAT DE O ZÂNĂ CARE ADORMISE DE LA DULCEAȚA CÂNTECULUI FLUIERULUI. ACEASTA ERA OCROTITOAREA CETĂȚII ZÂNEI ZORILOR... CONTINUÂND SĂ CÂNTE, A PLECAT NESTINGHERIT MAI DEPARTE.

MAI ÎNCOLO PETRU A VĂZUT FÂNTÂNA CEA VESTITĂ PENTRU CARE A VENIT. LÂNGĂ FÂNTÂNĂ, ÎNTR-UN LEAGĂN DE AUR DORMEA ZÂNA ZORILOR. CÂND PETRU A PRIVIT-O CUM DORMEA ÎN LEAGĂN, A RĂMAS ÎNCREMENIT VĂZÂND CÂT E DE FRUMOASĂ! DUPĂ ACEEA ȘI-A UMPLUT ULCIORUL CU APA DIN FÂNTÂNĂ ȘI S-A ÎNTORS CĂTRE SFÂNTA VINERI, TOT AȘA CUM INTRASE. I-A DAT APOI BĂTRÂNEI APĂ DIN ULCIOR ȘI A PLECAT SPRE CASĂ.

